

jammer genoeg weinig om zich op te verheugen. Zijn kinderen hebben inmiddels hun eigen leven en plannen voor de feestdagen zijn er niet. Het geeft hem zo nu en dan een eenzaam gevoel. Hij wil af van zijn isolement en straks zal hij een briljant idee voorleggen aan zijn vriend en tevens levenscoach, Robert.

Hij heeft hem gevraagd om vandaag langs te komen en om 10.00 uur stipt wordt zijn komst aangekondigd door de bekende klop... klop... klop-klop op de mahoniehouten deur.

Een onberispelijk geklede man, slank met gecoiffeerd, kort, grijs haar, wacht niet af binnen te worden geroepen en zwaait de deur open om met uitgestoken hand die van zijn opdrachtgever te zoeken.

‘Tom, *darling*, hoe is het?’

Tom gaat op hem af en schudt hartelijk zijn hand, waarna hij doorloopt naar de koffiemachine om voor zijn persoonlijke assistent een dubbele espresso te maken.

‘Goed, Robert! Goed. En jij?’

‘Ja prima, dank je.’

‘Fijn dat je vandaag kan komen.’

‘*Anytime*, Tom, dat weet je. En... hoe is het nu echt met je?’

Robert weet als geen ander hoe de CEO van Copharma en tevens zijn vriend en baas zich voelt. Het is Robert zijn instinct, de blik en de toon van Tom die hem erop alert maakt om dieper in te gaan op de gevoelens van Tom.

‘Het gaat echt wel oké met me, Robert, écht. Maar ik word soms overvallen door een gevoel van gemis. Het gemis van gezelschap en ik zal jou niet belasten met de vraag om samen met mij onder de kerstboom te gaan zitten, hoor. Maak je geen zorgen.’

Met een glimlach zet Tom de dubbele espresso voor Robert op tafel en neemt plaats op de stoel tegenover hem.

‘Ik kom meteen ter zake, voordat jouw urenteller alweer gaat lopen,’ schertst Tom, ‘ik heb een nogal ongewoon verzoek,’ kondigt hij aan en schuift wat op zijn bureaustoel.

‘Vertel me, daar houd ik van,’ voor Robert is namelijk niets te dol.

De zaal bestaat nu uit een uitbundig publiek en iedereen is opgestaan. Ook Tom kan het niet laten om naast Rifka te gaan staan en mee te klappen. Iedereen heeft overduidelijk veel plezier en Rifka kijkt met glunderende ogen naar Tom.

‘Géwéldíg dit!’

Rifka pakt twee glazen wijn en geeft er één aan Tom. Ze danst mee op de maat, maakt een pirouette met het glas boven op haar hoofd en zingt het hele nummer verder mee. De spotlights rond Emanuelo verzorgen een fraaie lichtshow. Aan het einde van het eerste nummer, dat inslaat als een bom, blaast Emanuelo een luchtkus naar Rifka, die hem met een luchtkus beantwoordt.

‘Kennen jullie elkaar?’ vraagt Tom verbaasd.

‘Welnee, joh. Ik doe maar wat,’ hij moest eens weten, denkt ze.

Na drie swingende nummers tijdens het fabuleuze optreden gaat het dak er helemaal af en krijgt Emanuelo een oorverdovende ovatie. De DJ draait verder door met discomuziek en Rifka leidt Tom mee naar het podium, waar gedanst kan worden. Het lukt haar om Tom mee te voeren in een onbedaarlijke danspartij en dat zelfs op zijn sokken. De alcohol zorgt ervoor dat de schroom verdwijnt en het voelt bij Tom als een soort *revival*. Hij zal vroeger met Adriënne wat hebben gedanst, zonder gêne, zonder gedoe, gewoon even lekker uit hun bol. In gedachte bedankt hij Chiara voor haar goed bedoelde boodschap van toen. Wat een geweldige avond. Gefaseerd gaat de muziek wat zachter en het publiek gaat uitgelaten terug naar de eigen loungoruimte of tafel. Himalaya vraagt of ze nog iets wensen en Rifka vraagt of het niet te dol is om nog een koffie met een “dingetje” te doen. Tom gaat erin mee, een afzakkertje om een *out of the box* avontuur mee af te sluiten, is een prima idee. Als de avond ten einde komt, lopen de eerste gasten al langzaam richting de uitgang. Tom vraagt Himalaya om een taxi te bestellen.

‘Ik denk dat het verstandig is om ons te laten rijden. Dan haal ik je morgen wel op om onze auto’s weer op te halen?’

‘Ja, goed plan, of we kunnen een hotelletje nemen?’ oppert Rifka.

‘Uhhm, ik heb niets bij me. Dat vind ik wat ongemakkelijk,’ Tom

Tom schenkt twee glazen in terwijl Jasmijn plaatsneemt op het kleed voor de brandende haard. Tom zet de glazen op het plateau ervoor en komt naast Jasmijn zitten. De schoenen gaan uit en ze proosten op een fantastische avond in de Pilaren en op hun gezelschap. Nog voor Tom een slok kan nemen, pakt Jasmijn het glas uit zijn hand en zet het terug naast dat van haar.

'Ik ben bang dat ik het niet meer houd,' en ze kust hem op de mond, terwijl ze zijn overhemd losknoopt.

Dan trekt ze haar trui over haar hoofd en vlijt zich bovenop Tom, alles heel gecontroleerd en met volle overgave. Ze strijkt plagerig over zijn buik, terwijl hij haar rug streelt en met een snelle beweging haar beha ontsluit. Handig opent Jasmijn zijn riem, knoop en rits en ontdoet Tom van zijn broek. Ze wurmt zich uit haar fluwelen pantalon en gaat weer op hem liggen. Net als Tom haar wil omdraaien om bovenop te komen staat ze op en trekt met een *sexy move* haar slipje uit, terwijl Tom haar observeert. Ze vraagt hem te staan en ze trekt zijn slip langzaam naar beneden. Dan gebeurt er iets waarop Tom niet heeft gerekend, Jasmijn positioneert hem in diverse houdingen waarvan hij niet zeker weet of die al in de Kamasutra zijn opgenomen. Ze vraagt hem haar te bevredigen, ze daagt hem uit bij haar binnen te komen, ze hitst hem op en likt. Jasmijn ruikt naar bloemen en naar seks. Haar lenige lichaam vraagt en geeft en wanneer ze beiden zo opgewonden zijn dat ze lijken te ontploffen, legt Jasmijn zich neer op het kleed. Tom glijdt op haar en zachtjes vraagt ze hem in haar te komen. Tom stoot ritmisch, trekt even terug om haar weer te vinden en met ingehouden adem komt hij klaar. Zijn hele lichaam beeft van genot en hij blaast uit...

'Oh, sorry, sorry, Jasmijn, jij nog!'

'Nee hoor, ik heb mijn hoogtepuntjes al gehad, blijf nog even op me liggen,' en ze geeft hem een kus op zijn voorhoofd. Zoiets heeft Tom nooit eerder ervaren en hij geniet van iedere seconde. Jasmijn overtreft iedere verwachting.

• • •